

Attende Møde.

Torsdagen den 29de Oktober 1896, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgshro): Ved Skrivelse af Gaars Dato oversender Landstingets Formand:

„Forflag til Lov om Tillæg til Søløv af 1ste April 1892“

i den Form, hvori det er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at det maa blive forelagt her. Dette sker herved. Eksemplarer ere omdelte i Gaar.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forflag til Lov om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m.

Valgte bleve paa Formandens Forflag: Fogtmann, Kr. Jensen (Hjørring Amt), Røedt, Rosleff, Westrup, S. Sørensen, Bøtter, K. Jørgensen, Reventlow, Wagner og S. Olsen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forflag til Lov om Stempelfrihed for Kautionsbeviser.

Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2295 ff.).

Sagen fattes under Behandling.

Ordføreren for Forlagsstillerne (A. Nielsen): Som jeg bemærkede allerede ved Forelæggelsen af dette Forflag, er Emnet det samme som i det Forflag, der i Fjor blev fremlagt af det daværende Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgtreds (A. R. Sørensen) og det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgtreds (R. Hansen). Jeg skal med Hensyn til Motiveringen af Forflaget indskrænke mig til at henvise til Udtalelserne af den daværende Ordfører,

det nu afdøde Medlem, A. R. Sørensen. Kun skal jeg tilføje, at den Stat, som vi her søge at faa ophævet, er en Stat, der hviler paa det bagvendte Princip, at den, der er i Trang, skal just paa Grund af denne Trang yde et Bidrag til Statskassens Fornødenheder. Man siger til Saantageren: Naar du har Raad til at stifte Gæld, min Ven, saa maa du ogsaa have Raad til at svare Stat. Det er et bagvendt Princip, og det er det, vi her søge at bryde med. Den højtærede Minister fremhævede i Fjor, at de finansielle Følger af Lovforslaget vilde være et Indtægtstab for Statskassen af 40—80,000 Kr. Han kunde ikke sige det bestemt, da det var vanskeligt at udrede. Jeg vil gøre opmærksom paa, hvad den højtærede Finansminister og ærede Medlemmer ogsaa ville have lagt Mærke til, at det enkelte Saanebeløb; vi ønske fritaget for Stempelpligt, er fikseret til 500 Kr.s Maximum. Det vil altsaa have til Følge, at Indtægtstab for Statskassen vil blive mindre; end det vilde være blevet efter det tidligere Forflag. Men for øvrigt forekommer det mig, at i samme Grad som Indtægtstab er føleligt for Statskassen, kan der være Anledning til at opgave denne Stat, netop fordi den hviler paa det efter min Mening bagvendte Princip. Jeg skal yderligere kun — ogsaa i Anledning af en Udtalelse i Fjor fra den højtærede Finansminister om, at Anbringelsen af dette Stempel oppe i Hjørnet giver disse Dokumenter et vist respektindgydende Udseende — sige, at jeg ikke kan tro, at disse Dokumenter tabe noget respektindgydende, fordi dette Stempel forsvinder. Af den Grund kunne vi udmærket godt søge dette Forflag fremmet. Med Hensyn til selve Paragraffens Form vil jeg forbeholde mig til Forflagets 2den Behandling at indstyre i første Linie efter „der“ Ordene: „er bestemte til at“, for at forhindre, at et Saan, der ikke er blevet afviklet just til den forudsatte Tid, skal, selv om der kun er et ganske lille Beløb tilbage, belægges med fuld Stempelpligt. Det vilde være mindre heldigt. Da Forflaget er saa let overskueligt, som det er, finder jeg ikke Anledning til at gaa i Enkeltheder. Det bestemmes, at Stempelfriheden ikke skal gælde, naar Fordringen er tilstrækkelig fikret ved Pant i fast Ejendom, ej heller kan der samtidig ydes Stempelfrihed til samme Saantager for mere end eet Kautionsbevis. Forflagets finansielle Følger ville ikke være saa følelige, at man ikke skulde kunne gaa ind paa det af Hensyn dertil. For Princippet skuld tror jeg, at det maa siges at være ganske i sin Orden, at vi føre dette Forflag igennem.